

РЕШЕНИЕ

№ 1173

гр. София, 22.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 21 състав, в публично заседание на 25.01.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елена Попова

при участието на секретаря Елица Делчева и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **6632** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба от „ТАНЯ 2002“ ООД /в ликвидация/ ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място],[жк]бл.259 вх.А ет.1 офис с ликвидатор Д. Н., представлявана от адвокат Н. Б., срещу Ревизионен акт № [ЕГН]/23.05.2013г., потвърден с Решение № 441/06.04.2023г. на директора на Дирекция „ОДОП“ С..

В жалбата се навеждат доводи, че РА е незаконосъобразен, немотивиран и недоказан. Твърди се, че е налице изтекла абсолютна погасителна давност по смисъла на чл. 171, ал.2 от ДОПК, относно установените с РА публични задължения. Искане от съда да уважи възражението за изтекла абсолютна погасителна давност и на това основание да отмени оспорения акт, без прилагане на нормата на чл. 160, ал.4 от ДОПК, която касае погасителна давност, изтекла в хода на ревизионното производство. Цитира съдебна практика на ВАС. Претендира разности.

В съдебно заседание, жалбоподателят не изпраща представител. Съображения по съществуването на спора са изложени в представени по делото писмени бележки от процесуалния му представител – адв. Б..

Ответникът – Директорът на дирекция ”ОДОП”– С., чрез процесуалния си представител юрк. С., оспорва жалбата по аргументи, изложени в решението на директора на Дирекция „ОДОП“ С.. Съображения по съществуването на спора излага в представени по делото писмени бележки. Претендира юрисконсултско

възнаграждение. Във връзка с претенцията на жалбоподателя за присъждане на разноски, моли същата да не бъде уважавана, тъй като не са налице представени доказателства за заплащане на адвокатско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура, изразява становище за неоснователност и недоказаност на жалбата. Счита, че в хода на производството не са събрани доказателства за отмяна на оспорвания ревизионен акт.

Административен съд София- град, 21-ви състав, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №800079/07.01.2008 г., изменена със ЗВР № 800264/15.01.2008 г., изменена със ЗВР №800864/11.02.2008 г. е възложено извършване на ревизия на „Т. 2002“ ООД за определяне на задълженията за данък върху печалбата за периода от 28.08.2002 г. до 31.12.2002 г.; за данък за общините за периода от 28.08.2002 г. до 31.12.2002 г.; по ЗКПО: корпоративен данък за периода от 01.01.2003 г. до 31.12.2006 г., по чл. 34, чл. 35 и чл. 36 за периода от 23.08.2002 г. до 31.12.2006 г.; по ЗДДС за периода от 18.04.2003 г. до 31.12.2007 г.; по ЗОДФЛ /отм./ по чл. 36/38 за периода 01.01.2002 г. до 31.12.2007 г.; за вноски за ДОО за наетите лица (извън осигурените на основание чл. 3, ал. 3, т. 1, 2 и 4 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/) за периода 23.02.2002 г. до 31.12.2007 г.; за вноски за ЗО за наетите лица (извън осигурените на основание чл. 40, ал. 1, т. 2 и ал. 5 от Закона за здравно осигуряване /ЗЗО/) за периода 23.08.2002 г. до 31.12.2007 г., за вноски за фонд гарантиране вземания на работници и служители /ГВРС/ по несъстоятелност за периода от 01.01.2005 г. до 31.12.2007 г., за вноски за ДЗПО за професионален пенсионен фонд /ППФ/ и универсален пенсионен фонд /УПФ/ за периода 28.08.2002 г. до 31.12.2007 г. Горещитираните заповеди са издадени от М. Г. Р., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в Дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., упълномощена със Заповед №РД-01-131/22.03.2007 г. на директора на ТД на НАП С..

Със заповед №80059/10.03.2008 г. /л.36/ ревизионното производство е спряно, считано от 10.03.2008 г., поради наличие на обстоятелства по чл.34, ал.1 и ал.2 от ДОПК – уведомление от 04 РУ СДВР за образувано ДП № 70582/04.03.2008 г.

Със заповед №1208807-В/04.12.2012 г. /л.37/ ревизионното производство е възобновено, считано от 04.12.2012 г., поради отпадане на основанията за спиране.

Със ЗВР №1208808/04.12.2012 г., изменена със ЗВР № 1209467/27.12.2012 г. е определен краен срок за приключване на ревизионното производство до 04.03.2013 г./л.37 и л.38/

Със ЗВР №1300564/21.01.2013 г. /л.40/ е изменен обхватът на ревизионното производство и е променен ревизиращият екип.

Със заповед №1300101/25.02.2013 г. /л.41/ ревизионното производство е спряно, считано от 25.02.2013 г., след неполучени до 25.03.2013 г. документи в ТД на НАП, обективирани в Искане № 12165/2007 г. от 04.02.2013 г. до наблюдаващия прокурор.

Със заповед №1302648-В/27.03.2013 г. ревизионното производство е възобновено, считано от 27.03.2013 г., след получени документи от наблюдаващия прокурор, изискани от ТД на НАП с Искане № 12165/2007 г. от 04.02.2013 г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ № 1302648/16.04.2013 г., от Ц. К. Х. на длъжност главен инспектор по приходите – ръководител екип, В. И., П. П. и М. И. – главни инспектори по приходите. Срещу РД не е подадено възражение по реда на чл. 117, ал. 5 от ДОПК.

Ревизията приключва с РА № [ЕГН]/23.05.2013г., издаден от Ц. К. Х., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С., упълномощена със Заповед за определяне на компетентен орган №К1302648/17.04.2013 г., издадена от М. Й. С..

С РА № [ЕГН]/23.05.2013 г. /л.58/ са определени задължения за довносяне, както следва: задължения за ДДС в размер на 66 974,74 лв. и лихви в размер на 52 110,40 лв.; задължения за корпоративен данък по ЗКПО в размер на 43 087,20 лв. и лихви в размер на 29 985,48 лв. Посочено е, че корекциите на декларираните от ревизираното дружество резултати са вследствие на определяне на данъчната основа по реда на чл. 122, ал. 2 и 4 от ДОПК. Ревизията е възложена във връзка с Постановление №12165/2007 г. на прокурора Й. Грамов. В същото е отразено, че в хода на проверка в обект на „Т. 2002” ООД от екип на „Оперативен контрол“ към ТД на НАП С., документирана с Протокол №0082568/24.10.2007 г., и с участието на служители на 4-то РПУ СДВР са събрани данни, послужили за образуване на досъдебно производство № 70582/2007 г. РА е обжалван по административен ред с жалба вх. № 53-03-1480/11.06.2013 г.

С заповед № РД-04-26/18.11.2013 г. на директора на ОДОП – С. /л.23/, поради констатирано в административната преписка Постановление № 12165/2007 г. на СГП, на осн. чл.34, ал.1, т.2 от ДОПК, производството е спряно до отпадане на основанието за спиране или до приключване на наказателното производство с влязъл в сила акт.

Със заповед № РД-05-13/06.04.2023 г. на директора на ОДОП - С. /л.21/, производството по административно обжалване на РА № [ЕГН]/23.05.2013 г., инициирано с жалба с вх. № 53-03-1480/11.06.2013 г. е възобновено. Видно от мотивите на заповедта, в отговор на писмо изх. № 11-00-3#1/22.03.2023 г. по описа на дирекция ОДОП – С., на 31.03.2023 г. е получено писмо, с което директорът на ОДОП е уведомен за приключване на ДП № 80582/07 г. по описа на 04 РУ-СДВР, пр. пр. № 12165/2007 г. по описа на СГП с Постановление от 16.04.2019 г. за прекратяване на производството.

С решение № 441/06.04.2023 г., директорът на ОДОП – С. /л.15/ потвърждава Ревизионен акт №[ЕГН]/23.05.2013 г., издаден от Ц. К. Х., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. в оспорената част на установени резултати по ЗДДС за данъчни периоди от м. 01.2006 г. до м. 12.2006 г., м. 01.2007 г., м. 02.2007 г., от м. 08.2007 г. до м. 10.2007 г. и за корпоративен данък по ЗКПО за данъчни периоди 2006 г. и 2007 г., ведно със съответните лихви за забава и оставям без разглеждане жалбата и прекратява производството в частта по ЗДДС за данъчни периоди от м. 03.2007 г. до м. 07.2007 г., м. 11.2007 г. и м. 12.2007 г.; в частта по чл. 34, чл. 35 и чл. 36 от ЗКПО за данъчен период 2006г.; в частта по ЗОДФЛ /отм./ за данъчен период 2006 г.; в частта за вноски за ДОО за данъчен период 2007 г.; задължения за вноски за ДЗПО/УПФ за данъчен период 2007 г.; задължения за вноски за ФГВРС за данъчен период 2007 г.; задължения за вноски за ДЗПО/ППФ за данъчен период 2007 г. и за вноски здравно осигуряване /ЗО/ за данъчен период 2007 г., като недопустима.

В настоящото производство, с оглед твърденията на жалбоподателя за изтекла абсолютна погасителна давност на вземанията, посочени в оспорения РА, са представени следните доказателства:

1.Постановление от 16.04.2019 г. по пр.пр. № 12165/07 г. /л.66/, с което е прекратено наказателното производство по ДП № 70582/07 г. по описа на 04 РУ-СДВР, пр.пр. № 12165/11 г. по описа на СГП, водено за престъпление по чл.255, ал.1 от НК. В

мотивите на Постановлението е посочено, че същото е водено срещу „Таня 2002“ ООД, ЕИК[ЕИК], за евентуално извършено престъпление, довършено през 2007 г. Постановлението за прекратяване на наказателното производство е издадено на осн. чл.80, ал.1, т.3 НК, поради изтекла абсолютна давност, след като наказателно преследване не е било възбудено повече от 10 години, а именно в периода от 2007 г. до 2017 г.

2.Решение № 6739/08.11.2023 г. по адм. дело № 6054/2023 г. по описа на АССГ, Трето отделение, 61 с-в, с което съдът е отменил разпореждане с изх. №С230022-000-0255307/23.05.2023 г. на главен публичен изпълнител П. Х., с което е отказано да бъдат погасени, поради изтекла давност, задължения общо в размер на 304 809,10 лв., представляващи главници - в общ размер 110 059,26 лв. и лихви в размер на 194 749,84 лв. по обжалвания РА, след подадено от жалбоподателя възражение за отписване на погасени по давност публични задължения с вх. №С230022-000-0255307/23.05.2023 г., и е върнал преписката преписка на публичния изпълнител за ново произнасяне.

3.Разпореждане за прекратяване на производство по принудително изпълнение, съгласно чл.225 от ДОПК, издадено от главен публичен изпълнител П. Х. към ТД на НАП /л.134/, издадено в изпълнение на решение № 6739/08.11.2023 г. по адм. дело № 6054/2023 г. по описа на АССГ, Трето отделение, 61 с-в, с което производството по принудително изпълнение на публични вземания по изп. дело № 22150025294/2015 г. в размер на 311 556.63 лв., в това число главница в размер на 110059.26 лв. и лихви в размер на 201497.37 лв., установени с РА № [ЕГН]/23.05.2013г.

При така установеното от фактическа страна, съдът въз основа на събраните по делото доказателства и въз основа на приложимия закон, прави следните правни изводи:

Жалбата до АССГ е подадена в срока по чл. 156, ал. 1 ДОПК и от надлежна страна, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество е основателна.

Съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваването на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материално-правните разпоредби по издаването му.

Обжалваният ревизионен акт е издаден от компетентни органи по смисъла на чл. 119, ал. 2 ДОПК – Ц. К. Х., на длъжност, на осн. чл.119, ал.3, т.1 от ДОПК, съгласно заповед за определяне на компетентен орган № 1300468/19.04.2013 г.

Ревизионният акт е издаден в предвидената от закона форма – чл. 120, ал. 1 ДОПК.

По делото няма спор относно фактите, спорът е правен и се свежда до отговор на въпроса, изтекла ли е абсолютната погасителна давност, относно безспорно установени публични държавни вземания по ЗДДС за данъчни периоди от м. 01.2006 г. до м. 12.2006 г.; м.01.2007 г.; м.02.2007 г.; от м.08.2007 г. до м.10.2007 г. и за корпоративен данък по ЗКПО за данъчни периоди 2006 г. и 2007 г., ведно със съответните лихви за забава.

Не е спорен и въпросът, че давността за задължения по ЗДДС и корпоративен данък, касаещи данъчен период 01.01.2006г. -31.12.2007г. е започнала да тече от 01.01.2008г. и от 01.01.2009г. и че публичните задължения не са погасени.

Не се оспорва обстоятелството, че е имало образувано наказателно производство по чл.255 от НК и същото е прекратено с Постановление на СГП от 16.04.2019г. по досъдебно производство № 70582/2007г. по описа на 04 РУ –СДВР, пр.пр. №

12165/2007г. по описа на СГП.

Съобразно изричната разпоредба на чл. 171, ал. 1 от ДОПК публичните вземания се погасяват с изтичането на 5-годишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение, освен ако в закон е предвиден по-кратък срок. Ал. 2 на същата разпоредба казва, че с изтичането на 10-годишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, през която е трябвало да се плати публичното задължение, се погасяват всички публични вземания независимо от спирането или прекъсването на давността.

Съгласно чл.171, ал.2 ДОПК в редакцията от ДВ бр. 105 от 2005 г., в сила от 1.01.2006 г., при действието на който е започнал да тече давностния срок на установените с обжалвания РА публични вземания по ЗКПО и по ЗДДС, с изтичането на 10-годишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение, се погасяват всички публични вземания независимо от спирането или прекъсването на давността освен в случаите, когато задължението е отсрочено или разсрочено.

В случая давностния срок е започнал да тече при действието на чл.171, ал.2 ДОПК в старата редакция ДВ бр. 105 от 2005 г., в сила от 1.01.2006 г., но преди изтичането му, законът е променен, като чл.171, ал.2 от ДОПК в редакцията ДВ, бр. 94 от 2015 г., в сила от 1.01.2016 г., предвижда, че с изтичането на 10-годишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение, се погасяват всички публични вземания независимо от спирането или прекъсването на давността освен в случаите, когато задължението е отсрочено или разсрочено, или изпълнението е спряно по искане на длъжника. При приложение на посочената редакция на цитираната разпоредба, а именно ДОПК в редакцията ДВ, бр. 94 от 2015 г., в сила от 1.01.2016 г., следва да се приеме, че абсолютната давност е изтекла съответно на 01.01.2018г. и 01.01.2019г., така както твърди и жалбоподателя.

Съгласно чл. 173, ал. 1 от ДОПК публичните вземания се отписват, когато са погасени по давност, както и в случаите, предвидени със закон, а на основание чл. 173, ал. 2 от ДОПК вземанията се отписват служебно с изтичането на срока на абсолютната давност по чл. 171, ал. 2. По отношение на установените с РА № [ЕГН]/23.05.2013 г. задължения погастелната давност е настъпила и това обстоятелство е потвърдено с решение № 6739/08.11.2023 г. по адм. дело № 6054/2023 г. по описа на АССГ, Трето отделение, 61 с-в, в изпълнение на което е издадено Разпореждане за прекратяване на производство по принудително изпълнение, съгласно чл.225 от ДОПК, от главен публичен изпълнител П. Х. към ТД на НАП, по отношение на публичните вземания по изп. дело № 22150025294/2015 г. в размер на 311 556.63 лв., в това число главница в размер на 110059.26 лв. и лихви в размер на 201497.37 лв., установени с РА № [ЕГН]/23.05.2013 г.

При основателно възражение за изтекла абсолютна погасителна давност в хода на съдебното производство не е допустимо да се потвърди като законосъобразен РА, установяващ погасени по давност задължения. Правилото на чл. 160, ал.4, изр. второ ДОПК не може да се тълкува и прилага разширително. Относно прилагането на давностния срок по чл. 171, ал. 2 ДОПК е формирана и практика на ВАС / Решение № 5698 от 12.05.2021 г. по адм. дело № 359/2021 г. ; Решение № 14610/25.11.2020 г. по адм. д. № 8394/2020 г. по описа на ВАС, I отд.; Решение № 7137/10.06.2020 г. по адм.

д. № 518/2020 г. по описа на ВАС, I отд.; Решение № 13967/11.11.2020 г. по адм. д. № 7215/2020 г. по описа на ВАС, I отд. така и Решение № 12877/20.10.2020 г. по адм. д. № 4375/2020 г. по описа на ВАС, I отд. / . Въз основа на изложеното съдът следва да отмени оспорения РА.

При този изход от делото и направено искане за присъждане на съдебно-деловодни разноски, жалбоподателят има право на разноски, претендирани в размер от 14000.00 лв., съгласно представения по делото договор за правна помощ /л.13/. От ответната страна е направено възражение за прекомерност на адвокатския хонорар, което следва да бъде уважено, предвид липсата на фактическа и правна сложност на делото и съобразяване на настоящото производство с решение № 6739/08.11.2023 г. по адм. дело № 6054/2023 г. по описа на АССГ, Трето отделение, 61 с-в, поради което претендиращият адвокатски хонорар следва да бъде съобразен с минималния размер, съгласно чл.7, ал.2, т.5 вр с чл.8, ал.2 от Наредба 09.07.2004 г., в актуалната и редакция и да бъде определен в размер на 9 053.00лв.

Воден от горното и на основание чл. 160, ал. 1 ДОПК, Административен съд София-град, I отделение, 21-ви състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба от „ТАНЯ 2002“ ООД /в ликвидация/ ЕИК[ЕИК], Ревизионен акт № [ЕГН]/23.05.2013г., потвърден с Решение № 441/06.04.2023г. на директора на Дирекция „ОДОП“ С., с който са установени задължения за довносяне по в размер на 110 061.94 лв. главница и лихви за забава в размер на 82 095.88 лв., поради погасяване на публичните задължения на основание изтекла абсолютна погасителна давност.

ОСЪЖДА Дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика“ С. при ЦУ на НАП да заплати на „ТАНЯ 2002“ ООД /в ликвидация/ ЕИК[ЕИК], сумата от 9 053.00 лв. /девет хиляди и петдесет и три лева/, разноски в производството.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от връчване на преписи на страните.

СЪДИЯ: